

Oponentský posudek na magisterskou práci na téma „Technická řešení violových orchestrálních partů a psychická příprava ke konkurzu“

Magisterská práce Martiny Matouškové se zabývá řešením přípravy a možných problémů při konkurzu do orchestru. Toto téma pisatelka shrnula do čtyř kapitol.

V kapitole první Martina píše o strachu a trémě jako takové a o možnostech, jak trémě předejít či se s ní vyrovnat.

Ve druhé kapitole Martina popisuje konkrétní možnosti boje s trémou, jakými jsou práce s dechem, koncentrace anebo užívání bylin proti stresu.

Kapitola třetí se zabývá již cvičením a technickou přípravou na konkurz ve třech částech: intonace, tempo a dynamika a celkové nastudování skladby, z níž je konkurzní místo úryvkem.

Ve čtvrté kapitole již Martina detailně rozebírá 11 orchestrálních partů, které se nejčastěji objevují na konkurzech.

Téma této magisterské práce je Martinou Matouškovou zpracováno částečně ze subjektivního pohledu – jakým způsobem se připravuje na konkurz či jak interpretuje orchestrální party. Myslím si, že magisterskou práci by pozvedlo například zakomponováním názoru někoho, kdo má za sebou dlouholetou orchestrální praxi a již některé věci vnímá s určitým nadhledem.

Nicméně i přesto je téma práce zpracováno pečlivě, a proto navrhuji známku A.

Oponentský posudek na magisterský koncert dne 13. března 2017

Na magisterském koncertě Martiny Matouškové zazněly tyto skladby – B. Bartók – 7 duet pro dvě violy (Martin Matoušek – viola), E. Ysaÿe – Sonáta pro violu sólo op.28 (v originále pro sólové violoncello), Y. Bowen – Sonáta pro violu a klavír (odb. as. Martin Fila – klavír) a D. Šostakovič – Smyčcový kvartet č.8 c moll op. 110 (eM kvartet).

Úvodní skladbou byla Dueta Bély Bartóka, kde se společně s Martinou představil i violista Martin Matoušek. Pro začátek koncertu byla tato skladba dobrou volbou, oba violisté předvedli pěknou intonační souhru a energickou interpretaci tohoto díla. Čtyřvětá sólová Sonáta E. Ysaÿe je technicky náročná skladba a přes opatrný úvod první věty, který působil nejistě, se Martina přesvědčivě rozehrála a jistým tónem a zřetelnou technikou se vypracovala až k efektnímu závěru. V Sonátě pro violu a klavír Y. Bowena již Martina začala suverénně, zpřesnila intonaci a předvedla krásný a přirozený tón. Místy jsem měla pocit, že klavír violu překrývá, možná by také prospěla lepší komunikace mezi oběma hráči.

Poslední skladba koncertu – Smyčcový kvartet D. Šostakoviče č.8 - byla i díky ostatním kolegům hudebníkům (M. Al-Ashab, M. Klodová, M. Štěpánek) krásným závěrem magisterského koncertu. Myslím si, že toto kvarteto funguje dohromady velmi dobře a na jejich společném výkonu to bylo zcela patrné.

Na závěr bych chtěla pochválit Martinu za originální dramaturgii koncertu, kdy dala přednost méně známým a technicky náročným skladbám. Za tento magisterský výkon navrhuji známku A.

